dom eller beslut, utan att parterna först beretts tillfälle att yttra sig över utredningen. Detta gäller dock ej, om utredningen i endast oväsentlig mån avviker från vad som tidigare framkommit i målet.

Övriga bestämmelser

17 § Domstol i fastighetsmål får för sina sammanträden förfoga över behövliga lokaler i allmän byggnad som ej är upptagen för sitt huvudsakliga ändamål eller utgöres av gudstjänstlokal. Uppkommer särskilda kostnader, ersättes de av statsverket.

18 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna lag meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft den dag Kungl. Maj:t bestämmer.

Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i mål vari hovrätt före ikraftträdandet påbörjat huvudförhandling eller föredragning för målets avgörande.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)

Lag om visst stöldgods m.m.;

SFS 1974: 1065

Utkom från trycket den 14 januari 1975

utfärdad den 29 november 1974.

Kungl. Maj:t förordnar följande med riksdagen[1].

1 § Har egendom som åtkommits genom brott anträffats och är varken ägaren eller annan som har rätt till egendomen känd, skall egendomen tagas i förvar, om det ej är uppenbart obilligt.

Detsamma gäller om varken ägaren eller annan som har rätt till egendomen gör anspråk på den.

Om förfarandet med egendom som tagits i förvar enligt första eller andra stycket och om rätt för ägare som sedermera blir känd eller annan som har rätt till egendomen att få egendomen utlämnad till sig eller att erhålla ersättning finns bestämmelser i lagen (1974: 1066) om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.

2 § Beslut om att egendom skall tagas i förvar enligt denna lag meddelas av allmän domstol utom i fall som anges i tredje stycket.

Talan om egendoms tagande i förvar föres av åklagare mot den som frågan angår, om denne har känt hemvist här i landet och kan delges på sätt som är föreskrivet om stämning i brottmål. Talan behöver dock ej föras mot den som förklarat att han ej gör anspråk på egendomen.

Skall enligt andra stycket talan ej föras mot någon får åklagaren meddela förordnande om att egendomen skall tagas i förvar.

[1] Prop. 1974:124, JuU 29, rskr 298.

3 § Den som icke åtnöjes med åklagares beslut enligt 2 § tredje stycket får innan egendomen försålts eller förstörts hos åklagaren anmäla missnöje med beslutet. Anmäles missnöje skall åklagaren, om han vill att beslutet skall bestå, väcka talan därom inom en månad efter det att anmälan gjordes. Väckes ej talan, skall åklagaren häva beslutet om egendomens tagande i förvar.

Väcker åklagaren åtal för brott, som föranlett att egendom tagits i förvar, innan egendomen försålts eller förstörts, skall domstolen i samband med åtalet pröva om egendomen fortfarande skall hållas i förvar.

Åklagaren skall omedelbart underrätta polisstyrelsen i det distrikt där egendomen förvaras om missnöjesanmälan enligt första stycket och om talan enligt andra stycket. I avvaktan på att saken slutligt prövas får vidare åtgärd med egendomen ej äga rum, om den kan vårdas utan fara för förstörelse.

4 § Föres talan om egendoms tagande i förvar enligt 2 § andra stycket eller 3 § första stycket mot någon, som ej är tilltalad, skall om sådan talan i tillämpliga delar gälla vad i rättegångsbalken är föreskrivet angående åtal för brott på vilket icke kan följa svårare straff än böter.

5 § Denna lag gäller ej i fall där lagen (1938:121) om hittegods är tillämplig.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1975.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)

SFS 1974: 1066

Utkom från trycket den 14 januari 1975

Lag om förfarande med förverkad egendom och hittegods m.m.;

utfärdad den 29 november 1974.

Kungl. Maj:t förordnar följande med riksdagen[1].

1 § Denna lag gäller, om ej annat följer av bestämmelser i lag eller annan författning, egendom som

1. tillfallit staten på grund av förverkande eller
2. tillfallit staten enligt lagen (1938:121) om hittegods eller
3. tagits i förvar enligt lagen (1974: 1065) om visst stöldgods m.m.

2 § Egendom som tagits i förvar med stöd av lagen (1974: 1065) om visst stöldgods m.m. skall förvaras hos polismyndigheten i minst sex månader efter det att beslut meddelats om att egendomen skall vara

[1] Prop. 1974:124, JuU 29, rskr 298.